A XX-a ediție a JOCURILOR OLIMPICE DE VARĂ

München • 26 august - 10 septembrie 1972

LUPTĂTORUL V. IORGA PRINTRE FAVORIȚII CATEGORIEI SEMIMIJLOCIE

Confruntările de lupte libere din gala de marți seara, ne-au prilejuit satisfacții deosebite. Trei dintre cei patru reprezentanți ai țării noastre, care au susținut partidele în cadrul turului trei, au cîștigat înainte de limită, iar cel de al patrulea luptător român a terminat meciul la egalitate. Iată cîteva amănunte de la această gală.

La categoria ușoară, mai înainte de a intra pe podiumul de concurs **Ludovic Ambruș**, am asistat la una dintre cele mai mari surprize ale acestei ediții a Jocurilor Olimpice. Actualul campion mondial, luptătorul sovietic Iuri Gusov a fost întrecut la puncte de vest-germanul Adolf Seger care la mondialele de anul trecut nici măcar nu s-a clasat printre primii șase. După acest spectaculos rezultat, a susținut meciul **Ludovic Ambruș** cu Hatf Mukhtiar (India). Cum în concurs la ușoară se aflau nu mai puțin de 16 luptători — trecuți de trialul primelor două tururi — Ambruș a forțat victoria prin tuș chiar de la începutul primei reprize. Indianul s-a apărat însă cu o îndîrjire demnă de admirație, dar, numai pînă în rundul doi, cînd Ludovic Ambruș și-a fixat adversarul cu umerii pe saltea.

Semimijlociul **Vasile Iorga** a așteptat cu mari emoții partida sa cu iranianul Ali Hagilu care terminase la egalitate cu japonezul Tatsua Sasaki, finalist la campionatele mondiale de anul trecut. Luptătorul nostru a abordat cu multă prudență această partidă, căutînd cu maximă atenție cele mai convenabile prize și în același timp, parînd foarte bine primele atacuri ale iranianului. În pauza primei reprize, antrenorul Ion Crișnic l-a sfătuit pe Iorga să forțeze ritmul pentru a-l determina pe iranian să intre în defensivă. Iorga s-a conformat întocmai, astfel că în rundul doi Hagilu a primit al doilea avertisment pentru refuzul luptei. În ultima parte a meciului reprezentantul țării noastre, spre marele lui merit, a găsit resurse pentru a imprima luptei un ritm îndrăcit, căruia nu i-a mai putut face față adversarul și acesta a primit cel de al treilea avertisment fiind descalificat. Deci Iorga a intrat în turul 4 cu singurul punct de penalizare, primit după victoria la puncte asupra francezului André Bouchoule, în turul întîi. Înaintea confruntărilor de miercuri, cea mai bună poziție la semimijlocie o avea bulgarul Ivan Iliev, cu nici un punct de penalizare, urmat de Iorga și de americanul John Peterson, fiecare cu cîte un punct. Campionul mondial, Levan Tediașvili, avea 1,5 p. În afara acestora, se mai aflau în concurs alți 4 sportivi, printre care vicecampionul mondial Horst Stottmeister (R. D. Germană).

După întîlnirile de la categoria mijlocie, la care Ion Marton n-a mai participat fiind eliminat în turul anterior, au urmat cei de la semigrea. Tînărul **Enache Panait** a avut un adversar cunoscut în arena internațională, pe elvețianul Bruno Jutzeler. Și Panait a fost sfătuit să folosească îndeosebi lupta activă, fără să riște procedee tehnice mai complicate, și astfel în rundul trei elvețianul a primit avertismentul descalificării. Enache Panait a rămas cu un singur punct de penalizare după trei partide, dar el nu a întîlnit pe cei mai valoroși adversari : Ivan Iarîghin (U.R.S.S.), Joszef Csatari (Ungaria), Vasil Todorov (Bulgaria) și Khorlo Baianmune (R. P. Mongolă), aflați cu toții în cursa pentru medalii înaintea turului 4.

În sfîrșit, la grea, **Ștefan Stîngu** nu a putut să mai treacă de Peter Germer (R. D. Germană) încheind partida la egalitate, la capătul unei dispute epuizante, dar lipsite de procedee tehnice finalizate. Stîngu avea 4,5 puncte de penalizare.

Fericiți, Komnatov — căpitanul echipei și Kapitonov — antrenorul formației Uniunii Sovietice se îmbrățișează după victoria în proba de 100 km contratimp. Telefoto : AGERPRES

ȘI, TOTUȘI, FOTBALUL...

Deși nu ține „capul de afiș" al Jocurilor Olimpice, fotbalul adună, totuși, numeroși spectatori în tribune. Marți, meciul vedetă a fost cel dintre echipele Ungariei și Braziliei, desfășurat pe stadionul olimpic. După cum se știe, meciul s-a încheiat la egalitate (2—2), după ce fotbaliștii maghiari au condus la pauză cu 1—0. În repriza a doua, brazilienii au forțat ritmul, au desfășurat un joc variat, în viteză, preluînd conducerea prin înscrierea a două goluri de o rară frumusețe. Și golul egalizator al lui Juhasz (min. 83) a entuziasmat publicul. El a șutat năpraznic, din voleu, de la 20 m și a înscris imparabil.

Vedeta turneului este însă, incontestabil, reprezentativa Danemarcei (cea care a eliminat echipa noastră în preliminarii). Ea a dispus de formațiile Braziliei și Iranului, dovedindu-se o plăcută surpriză. Aici, la München, este așteptat cu deosebit interes meciul care va decide primul loc în serie, meci care opune teamului danez echipa Ungariei.

Fără îndoială, turneul olimpic de fotbal va cîștiga în popularitate odată cu intrarea sa în fazele decisive, adică atunci cînd se vor desfășura partidele pentru desemnarea echipelor ce vor obține medaliile.

ESTE VICTORIA RUTIERILOR SOVIETICI O SURPRIZĂ ?

Mulți dintre cei ce urmăresc — de aproape sau de departe — întrecerile celei de a XX-a ediții a Jocurilor Olimpice se întreabă : **este succesul rutierilor sovietici în proba de 100 km contratimp pe echipe o surpriză ?** Răspunsul nu este simplu. Pentru că victoria cucerită de alergătorii reprezentativei U.R.S.S. poate fi surprinzătoare cînd cercetezi tabloul învingătorilor olimpici în această probă. Elevii lui **Viktor Kapitonov** n-au mai figurat nici o dată pe acest tablou de onoare și nici nu s-au apropiat cît de cît — ca performanță — de primul loc. Nu este însă o surpriză pentru cei ce au urmărit ediția din acest an a „Cursei Păcii" și au constatat tendința ciclistilor sovietici spre o intensă pregătire specializată în probele de contratimp, ca și pentru cei ce au urmărit în presă rezultatele concursului-test, desfășurat în această vară în U.R.S.S., în cadrul căruia nu mai puțin de 7 formații sovietice s-au clasat înaintea echipelor de peste hotare (printre care și cea a R.D. Germane).

De altfel, cronicarul de specialitate al cotidianului sportiv francez l'Equipe indica — în avancronică — ca favorite reprezentativele Belgiei și Uniunii Sovietice, în timp ce noi adăugam celor două și team-ul olandez.

Fără îndoială, Viktor Kapitonov, campionul probei individuale la Roma, om cu experiența întrecerilor olimpice, s-a orientat perfect îndreptîndu-și atenția spre proba de contratimp, probă în care primordială este forța și în care sînt solicitate mai puțin calitățile tactice și cele dobîndite prin participarea la un mare număr de competiții internaționale. Cei 4 alergători tineri, pe care el i-a selecționat în lot, au suportat bine greul antrenament pentru această probă și s-au comportat admirabil. Ceea ce a impresionat în mod deosebit a fost faptul că pe ultimii 5 km rutierii sovietici au avut resurse pentru a forța și a realiza un timp de o valoare deosebită, sub 6 minute.

Slab s-au comportat însă reprezentativele Italiei, Franței, R.F. a Germaniei, Danemarcei, Cehoslovaciei etc.

Atenția iubitorilor sportului cu pedale este acum reținută de probele de velodrom — care încep azi — și de întrecerea individuală de fond pe circuit. La această din urmă probă va fi prezent și multiplul campion al României — Vasile Teodor — așteptat să sosească astăzi în satul olimpic.

POMETCU VISEAZĂ REVANȘA PENTRU „EUROPENELE" DE LA MADRID

Încă nici nu s-a încheiat primul tur la toate categoriile de greutate în turneul olimpic de box și reprezentanții pugilismului nostru înregistrează un bilanț nu tocmai fericit. Din șase boxeri români care au urcat pînă acum ringul, patru au și părăsit arena, învinși încă de la primul meci. Dacă tînărul **Alexandru Turei** are scuza lipsei de experiență (pe lîngă faptul că nici nu se aștepta din partea lui o performanță extraordinară), iar **Victor Zilberman** primește circumstanțele atenuante ale fisurei la metacarp (fără a putea fi absolvit însă de încetineala mișcărilor sale în ring) în schimb sînt cu totul neașteptate înfrîngerile lui **Ion Gyorffi** și mai ales cea a lui **Alec Năstac**. Dinamovistul a boxat în nota sa obișnuită „dansînd" mult în ring, răspunzînd prompt la tentativele de atac ale lui **Peter Tiepold**, dar, tot ca de obicei, a manifestat o anumită apatie în acțiunile ofensive care nu aveau darul să impresioneze favorabil juriul de arbitri, ceea ce i-a și adus înfrîngerea cu 4—1. La **Alec Năstac** loturile s-au petrecut cu iuțeala fulgerului, fapt care era de altfel de prevăzut. Cubanezul **Alessandro Montoya** ne era cunoscut ca un puncher redutabil, așa că — încă la cabină — înainte de meci, specialiștii pretindeau că victoria în această partidă va reveni celui ce va apuca să lovească primul. Așa a și fost. După un minut de studiu, timp în care adversarii și-au căutat punctele vulnerabile, Năstac și Montoya au lansat un atac concomintent, brațele lor au pornit năpraznic, dar viteza de execuție — recunoscută — a cubanezului a fost mai mare și pumnul său la carotida lui Năstac a ajuns mai repede, făcîndu-l pe boxerul român să îngenuncheze, iremediabil învins, într-o luptă în care numai mijloacele mai bune de apărare i-ar fi putut permite să obțină victoria.

Iată dar un bilanț negativ pe care-l salvează doar primul tur trecut de **Culineac** și cele două victorii, de pînă acum, ale lui **Pometcu**. Tînărul Marian Culineac va avea însă o misiune dificilă în fața argentinianului **Cuello**, care l-a scos din luptă pe Sachse (R.D.G.) și în caz de victorie el va avea de înfruntat pe cîștigătorul meciului dintre iugoslavul **Parlov** — campion european și maghiarul **Toth**, ceea ce nu-i oferă șanse prea mari, mai ales în inexplicabila slăbiciune fizică dovedită la primul său meci. Pometcu a cîștigat două partide, dar de loc ușor pe cea de a doua cu cubanezul Orlando Palacios, cînd doar patru judecători i-au acordat victoria. Palacios, cu brațele sale lungi, l-a obligat pe Gabriel Pometcu să adopte o nesfîrșită luptă corp la corp unde a putut valorifica mai bine loviturile sale scurte și puternice, precum și să eschiveze permanent reacțiile adversarului, nu lipsit de forță și îndemînare. Misiunea lui Pometcu devine grea în turul următor în fața tînărului campion al R.D.G., **Jochen Bachfeld** care a lăsat o excelentă impresie în meciul cîștigat împotriva englezului **William Taylor**. Învingătorul ar urma să-l întîlnească pe cîștigătorul altui meci foarte important, **Kuznețov** (U.R.S.S.) — **Tomczyk** (Polonia). Plin de ambiție, Pometcu visează la o revanșă, cu campionul european Tomczyk, convins — că de data aceasta — l-ar putea învinge.

Gabriel Pometcu este singurul pugilist român care în întrecerile olimpice de la München a realizat două victorii, făcînd pași însemnați spre podiumul de premiere. Pentru a obține medalia de bronz reprezentantul nostru trebuie să mai cîștige încă două meciuri, unul cu învingătorul din partida Kuznețov (U.R.S.S.) — Tomczyk (Polonia), dar el este foarte decis să o realizeze.

Mai rămîn patru boxeri români care poartă nădejdile noastre. **Constantin Gruiescu, Antoniu Vasile, Calistrat Cuțov** și **Ion Alexe**. Ei pot face ca renumele boxului românesc pe plan internațional să rămînă la înalta cotă la care se află, independent de rezultatele de circumstanță. De altfel, pentru a înțelege mai bine dificultatea turneului olimpic este suficient să reamintim că se găsesc în întrecere boxeri din 80 de țări, în majoritate debutanți în marile competiții pugilistice, ceea ce ridică foarte mult cota de risc în aprecierea prealabilă a valorilor. Sînt prezenți aici pugiliști din 21 de țări africane (față de 23 de țări europene), din 15 țări ale Asiei, din 11 țări ale Americii de Sud. Cine poate pretinde că-i cunoaște pe boxerii din Dahomey, din Barbados, din Singapore ? Această importantă cantitate de imprevizibil face extrem de grea promovarea spre nivelele superioare ale turneului. Dar, să avem încredere în posibilitățile și voința reprezentanților noștri care au mai rămas în cursa spre medalii.

Campionul european al penelor, polonezul **Tomczyk** a trecut prin mari emoții în partida cu elvețianul Fogel. În urma unei lovituri dubioase, Fogel a căzut și nu s-a mai ridicat. Unii arbitri susțineau că este k.o., alții că este descalificare. În cele din urmă, medicul reuniunii a stabilit că n-a fost vorba de o lovitură neregulamentară, deci k.o.

Alte rezultate **(Cat. pană)** : P. Morbidelli (Italia) b.p. S. Tatar (Turcia) B. Kuznețov (URSS) b.p. J. Baptista (Venezuela), A. Botoș (Ung.) b.p. M. Andrews (Nigeria), L. Self (SUA) b.p. A. Theotokos (Grecia) ; **mijlocie mică** : R. Garbey (Cuba) b.p. Fr. Csandl (Austria) ; **mijlocie** : V. Lemeșev (URSS) b. k.o. 1 W. Commies (Indonezia), H. Brauske (RDG) b.p. A. Salih (Sudan), W. Knicht (Anglia) b.p. J. Lupa (Zambia).

Victor BANCIULESCU

SPECTACOLUL DE NEUITAT AL GIMNAȘTILOR JAPONEZI

COMPORTARE BUNĂ A ECHIPEI NOASTRE MASCULINE — LOCUL 7

Marți seara, la sala de sport din Parcul olimpic s-au încheiat întrecerile pe echipe din cadrul actualelor Jocuri Olimpice. A fost o seară de neuitat, pentru că rareori va mai fi dat spectatorilor prezenți la întrecerile gimnaștilor japonezi, sovietici și a celorlalți iscusiți maeștri să mai vadă un spectacol de o asemenea înaltă clasă. Era în joc titlul și medalia de aur în concursul masculin pe echipe, dar am asistat, parcă, la o luptă a omului cu propriile lui posibilități, la o luptă pentru atingerea perfecțiunii, a imposibilului chiar. Nu exagerăm cu nimic cînd afirmăm că evoluția gimnaștilor japonezi a fost urmărită cu respirația oprită. Într-atît de spectaculoase, de surprinzătoare, de încărcate cu elemente de mare dificultate, într-atît de perfectă era mișcarea lor, într-atît de precisă și sigură execuția, încît întreaga sală urmărea înmărmurită și nu putea crede că totul se petrece aevea. Este greu să ne închipuim ce se mai poate aduce nou în gimnastică, după ce i-am văzut pe acești neîntrecuți maeștri care sînt Akinori Nakayama, Eizo Kenmotsu, Sawao Kato, Mitsuo Tsukahara, Shigeru Kasamatsu și Teruichi Okamura. Antrenați de renumitul Yukio Endo, gimnaștii japonezi au dominat de o manieră categorică această Olimpiadă, anunțîndu-se ca cei mai îndreptățiți pretendenți și la medaliile din finalele pe aparate. În ce privește soarta titlului olimpic la individual compus, este mai mult ca sigur că el va reveni de asemenea unui sportiv nipon, deoarece în clasamentul alcătuit după prezentarea exercițiilor impuse și liber alese pe primele patru locuri se află numai gimnaști japonezi !

Medalia de argint în concursul pe echipe a revenit formației sovietice, la o diferență de 7 puncte față de prima clasată, iar cea de bronz reprezentativei R.D. Germane. O remarcabilă performanță realizează echipele R.F. a Germaniei și R.P.D. Coreene, clasate pe locurile 5 și respectiv 6, locul 4 ocupat de reprezentativa Poloniei constituind un fapt absolut firesc, dacă ne gîndim la valorile care alcătuiesc echipa.

Evoluînd mult mai bine la exercițiile liber alese și obținînd note superioare la toate aparatele în comparație cu programul impus, echipa masculină a țării noastre a realizat în final 536,90 p cu care se clasează pe locul 7. De remarcat că formația noastră a întrecut cu aproape două puncte rezultatul obținut la mondialele din 1970 și că cei mai mulți dintre componenții ei au realizat rezultate superioare celor din concursurile premergătoare Jocurilor Olimpice. O contribuție substanțială la clasarea bună a echipei noastre (gimnaștii români i-au depășit pe sportivii unguri, cehoslovaci și elvețieni cotați cu șanse foarte apropiate de ale noastre îmbunătățindu-și cu două locuri situația în ierarhia mondială) a avut **Petre Mihaiuc**, care a reușit să-și regăsească încrederea în sine și să concureze la valoarea lui cunoscută. (locul 30 la individual compus — cu 109,30 p.). De asemenea, Dan Grecu, campionul absolut al României, a fost util echipei, obținînd al doilea punctaj dintre gimnaștii români și clasîndu-se al 34-lea la individual compus 108,10 p. Iată punctajele realizate la liber ales de echipa noastră : **sol — 45,50 p, cal cu minere — 44,85 p, inele — 45,05 p, sărituri — 45,85 p, paralele — 45,10 p, bară fixă — 45,75 p.**

La individual compus ceilalți componenți ai echipei române au ocupat următoarele locuri : 42. Gh. Păunescu 107,25 p, 63. Mircea Gheorghiu 105,00 p, 67. Nicolae Oprescu 104,60 p, 74. Constantin Petrescu 103,70 p. Au luat parte 113 gimnaști.

Iată-i pe gimnaștii japonezi, campioni olimpici pe echipe, fotografiați imediat după încheierea competiției : de la stînga la dreapta : Yukio Endo, antrenorul selecționatei nipone, Akinori Nakayama Teruichi Okamura, Eizo Kenmotsu, Sawao Kato, Mitsuo Tsukahara și Shigeru Kasamatsu.

Telefoto AGERPRES

REZULTATELE DE MARȚI LA SĂRITURILE DE LA TRAMBULINĂ

Trambulină bărbați (preliminarii după 7 sărituri) : **1. Franco Cagnotto (Italia)** 400,95 p, 2. Viaceslav Strahov (U.R.S.S.) 392,10 p, 3. Vl. Vasin (U.R.S.S) 387,72 p, 4. Craig Lincoln (S.U.A.) 386,79 p, 5. Falk Hofmann (R.D.G.) 384,45 p, 6. Klaus Dibiasi (Italia) 380.16 p, 7. Michael Finneran (S.U.A.) 378.84 p, 8. Helge Ziethen (R.D.G.) 364,02 p, 9. Norbert Huda (R.F.G.) 355,29 p, 10. Jose Robinson (Mexic) 348,48 p, 11. Carlos Giron (Mexic) 345,21 p, 12. Roar Loken (Norvegia) 344,55 p... **21. Ion Ganea (România) 344,55 p.**

Sandra Neilson (S.U.A.), cea mai rapidă înotătoare a actualei Olimpiade, plînge de bucurie pe podiumul de premiere după neașteptata sa victorie în cursa de 100 m craul. Alături de ea, australianca Shane Gould, marea învinsă a probei

Telefoto : AGERPRES

PORTORICANII AU FURNIZAT MAREA SURPRIZĂ A TURNEULUI DE BASCHET

Cea de a treia zi a turneului olimpic de baschet a furnizat una din marile surprize ale actualei ediții a J.O. Echipele **Iugoslaviei** și **Porto Rico** au oferit o partidă de o rară spectaculozitate, încheiată, în mod surprinzător, cu victoria sportivilor portoricani. Aceștia au avut inițiativa din primele minute (18—11 în min. 11), impresionînd prin viteza de execuție și contraatacurile fulgerătoare, cărora baschetbaliștii iugoslavi, mai lenți, nu le-au putut face față.

După 20 de minute echipa din Porto Rico se afla în avantaj cu 38—31. La reluare, iugoslavii impulsionați de **Simonovici** și **Cermak** au făcut mari eforturi pentru a reface din handicap, reușind să egaleze în min. 32 (54—54). Finalul a aparținut însă tot jucătorilor portoricani. Cruz (16) și Rodriguez (16) au fost cei mai buni de pe teren, iar echipa lor a obținut o mult aplaudată victorie cu 79—74. Astfel că, după 3 zile, cîștigătorii — alături de formația **Uniunii Sovietice** — au realizat 6 p din tot atîtea posibile. În cealaltă grupă, marile favorite **S.U.A.** și **Brazilia** au repurtat cîte trei succese, meciul lor de vineri seara anunțîndu-se extrem de interesant.

Jurnal OLIMPIC 31 august

● **La unul din ultimele antrenamente, aruncătorul de greutate Feuerbach (S.U.A.) a obținut o excelentă performanță : 21,85 m.** Atletul american a declarat, după realizarea acestui rezultat, că pentru primul loc la aruncarea greutății se va da — la această ediție a J.O. — o luptă deosebit de acerbă între el și Briesenick. **„Eu sper — a spus Feuerbach — să realizez o performanță în jurul a 22 m."**

● **După Tom Burlesson (S.U.A.) — 2,23 m — cel mai înalt om din satul olimpic este,** bineînțeles, tot un baschetbalist : **Serghei Kowalenko (U.R.S.S.) : 2,16 m !**

● **În satul olimpic există cîteva restricții.** Printre ele : sportivii nu pot locui împreună cu soțiile, nu se admit nici chiar vizite în camerele soților sau ale soțiilor, aceștia neputînd locui împreună cu copiii lor. **O singură excepție s-a făcut, totuși :** soților Artunian din Columbia (ambii atleți) care au motivat faptul că pur și simplu n-au avut în grija cui să-și lase, la Bogota, fetița în vîrstă de trei ani !...

● **La München au sosit doi oameni de artă din Uniunea Sovietică** care au compus textul și melodia unui marș olimpic ce va fi prezentat, în premieră, în zilele Olimpiadei. **Este vorba de compozitoarea Alexandra Pahmutova și de poetul Nikolai Dobraravov.**

● **Pînă acum au dispărut peste 200 de steaguri olimpice din incinta complexelor sportive de la München.** Majoritatea lor au fost găsite la diferiți „colecționari" care, însă, nu au fost iertați de poliție. Ei au fost amendați cu suma de 1 800 mărci vest-germane și au primit pedepse pînă la 60 de zile închisoare.

● **După cum se știe, Congresul Federației internaționale de haltere a luat cîteva hotărîri importante.** În afara desființării stilului împins — care va intra în vigoare la 1 ianuarie 1973 — s-a mai hotărît ca, în cazul doborîrii unor recorduri mondiale, să nu se mai efectueze cîntarul sportivilor după realizarea performanței. Această măsură a fost aplicată începînd cu întrecerile olimpice de la München.

● **Ziarele vest-germane de miercuri critică vehement comportarea reprezentativei R. F. a Germaniei în cursa ciclistă de 100 km contratimp pe echipe,** competiție în care a ocupat locul 20. Ziarul „Sport Kurier" din München își intitulează astfel cronica : **„Cel mai mare vot de blam din toate timpurile".** Este aspru criticat și Rudi Altig care a pregătit (dacă se poate spune așa) echipa de ciclism a R. F. a Germaniei pentru aceste Jocuri Olimpice.

● **Campionul olimpic la talere, italianul Angelo Scalzone,** a obținut o surprinzătoare victorie cu un rezultat fantastic : 199 de talere din 200 posibile ! **El nu se afla printre favoriți,** deoarece nu avea în palmares rezultate de răsunet. În 1971, la Izmir, a ocupat locul III la Jocurile mediteraniene, iar în acest an a cucerit titlul de campion al Italiei, însă cu rezultate nesemnificative : 192 t. Scalzone s-a născut la Casal din Principe, lîngă Caserta, la 2 ianuarie 1931. Are 92 kg și 1,77 m.

● **Într-o emisiune televizată, Mark Spitz a apărut alături de părinții săi,** care au venit de la Sacramento (California) pentru a-l urmări. **El a declarat că nu se simte deloc obosit după cele trei curse din primele zile (care i-au adus trei medalii de aur !...) și că va mai lua startul în alte 4 probe, în care ar dori să obțină încă 4 medalii de aur.**

● **Agențiile internaționale de presă îl denumesc pe Roland Matthes „regele incontestabil al înotului pe spate".** Într-adevăr, sportivul din R. D. Germană, care a cîștigat într-un stil de mare campion proba de 100 m spate, a confirmat, încă odată, că este cel mai bun specialist al genului.

● **Neașteptata învingătoare în proba de 100 m liber,** înotătoarea americană **Sandra Neilson,** este... timidă și foarte rezervată. Ea este **elevă și are vîrsta de 16 ani.** Neilson a învățat să înoate la vîrsta de 4 ani. Campioana olimpică (1,73 m — 63 kg) locuiește la Burbank, în apropiere de Los Angeles.

BUNICA OLIMPIADEI

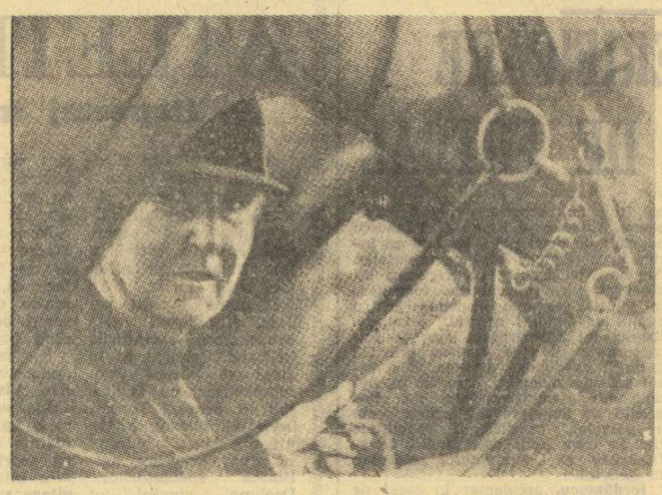

Această bunicuță surizătoare, care și-a serbat, de curînd, cea de a șaptezecea aniversare, se numește Lorna Johnstone, este originară din Worcestershire și reprezintă Marea Britanie la J.O. la probele hipice, specialitatea dresaj. Este la cea de a doua participare, iar faptul că atît de tîrziu și-a descoperit vocația pentru o asemenea dificilă probă se datorește situației că rămînînd văduvă și moștenind o crescătorie de cai, a prins gust pentru echitație. Calul prezentat de bunica Lorna se numește „El Faruk" și este, după părerea cunoscătorilor, un concurent cu mari șanse. Întrebată ce îi place cel mai mult la Jocurile Olimpice, bătrînica a răspuns cu simplitate : „Faptul că mă găsesc între atîția tineri".